ډارونکی سیلاب

لیکوال: داکتر مهندس حشمت الله انمر
پېژندنه: لیندۍ / کال ۱۴۰۴ لیږدیز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: ډارونکی سېلاب

لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پښتنې ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - لیندۍ / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ... ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
ليکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۸
ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان) ۹
د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٦٦
د کار لاندې کتابونو لېست ۷۰
د امکان او وخت په صورت کې.. ۷۱
د پخښتۍ څټ ۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، اَلْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناخاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه د لوګر ولایت په خوښۍ (خوشي) ولسوالۍ کې تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډه (شریکه) کړم. زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دبته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال دېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونې:

- دا کتاب د دې له پاره ډارونکی نوم پرې اېښودل شوی دی، چې مسلمانان باید د خدای نه وډار شي، د هغه عبادت وکړي او هغه څیز(شي) نه چې منع شوي دي لکه:

دروغ ویل، زنا کول، رشوت اخیستل، د یتیم مال خوړل، حرامه ګټه، شراب څښل، دخانیاتو استعمالول، کوکنار کرل، قاچاق کول، انسان تښتول، انسان وژنه، قمار وهل، بې حجابه ګرځېدل، لمونځ نه کول او داسې نور مثالونو دی چې باید د هغه نه ډډه وکړي.
په نورو ملکونو کې هم حکومتونه کوښښ کوي چې خلک وډار کړي تر څو په ټولنې کې نظم او نظام حاکم او انسان تېری ونه کړي.
د نمونې (مثال) په توګه کولای شو د قانون نه نوم واخلو.

کېدای شي په قانون کې د هرې سرغړونې په هکله ځانګړې جزا لیکل شوی او پر کسانو تطبیق شي، تر څو د نور د پند او عبرت سبب وګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

…………………………...........................

- د نظر تږلو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت

ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

………………………......................

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

د اوړي ورځې وې، اوا (هوا) ډېره توده وه او داسې ګمان کېده چې د څلوېښتو درجو نه پورته وې، دا اوا(هوا) د څو ورځو له پاره په یوه شان وه، د سړوبي (یخېدو) کوم لامل نه په سترګو کېده، تګ او راتګ او یا د ورځې له خوا ګرځېدنه، ستونزمنه وه.

هر چاه به دوعا کوه چې باران دې و وربېږی چې اوا (هوا) سړه شي، هیچا (یوه کس) به د خیر دوعا نه کوه، ټول د خپل د ځانونو په غمونو کې وو، دا یې سوچ نه کوه چې خدای (ج) په هر څه پوی دی، او ټول خیر او شر د هغه له خوا (طرفه) دی.

هر څه چې و غواړي کوي په اوړي کې ژمی او په ژمي کې اوړی راوستی شي، انسانان چې اشرف مخلوقات دي د خپل په خیر او شر نه پوهېږي.

ګرمي په یوه سان وه او کوم بدلون یې ونه کړ، څو ورځې تېرې شوې او په آسمان کې څه ورېځې څرګندې شوې، کله به ډېرې او کله به لږې شوې.

خو پر ګرمۍ یې کوم تاثیر و نکړ، وریځې به ورځ تر بلې ډېرېدې او په آسمان کې به ګرځېدي، خلکو به هم ورته خوشحالۍ کوي او ویل:

خدای دې وکړي چې په مزه باران و وربېږي او اوا(هوا) سړه کړي.

ورځ بله هم تېره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

………………………………………………..

وریځې ډېرې او سره یوه ځای شوې، په وریځو کې له ورایه قهر او غصه ښکارېده او نرۍ وریځې د وربښت په خړو وریځو وا وښتې او پر بارانو نو یې پیل کړ.

بارانونه د هېواد په ګوډ ګوډ کې پیل او خلکو پر خوشحالیو پیل کړ.

تقوا تقوا اکا چې د خوښۍ ولسوالۍ اوسېدونکی او ډېر خواریکښ سړی وو، هغه په کلي کې کوشنۍ هټۍ او ټکټر(تراکتور) درلود، په هغه یې کار کوه او کله نا کله به یې نږدې غرو ته، ته او الته به یې بوټي شکول، لرګي ماتول او کور ته به یې وړل.

پر لرګو به یې ماشومانو پخلی، په تناره کې به یې ډوډۍ پخوې او په ژمي کې به یې پر هغو کوټې هم تودوې.

د هجري شمسي ۱۴۰۱ کال، زمري د میاشتې ۲۹ نهه ویشتمه نېټه وه.

تقوا تقوا اکا سهار وختي له خوبه پاڅېد او جومات ته په جمع لمونځ ادا کولو له پاره نیت وکړ.

لمړی یې کوزه واخیسته او له اوبو یې ډکه کړه، اودس یې وکړ.

بیا یې د کورنۍ نور غړي د لمانځه د ادا کولو له پاره راویښ کړل.

خپله یې د کلا دروازې ته لاړ.

دروازه یې خلاصه او د باندې شو.

بیا دروازه یې د باندې خوا وتړه او آسمان ته یې وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

اسمان په وریځو پوښل شوی و، خړ رنګ یې درلود او داسې ښکارېده چې وریځې ډېرې په غصه دي.

هغه سر ټیټ واچاوه او د جومات خوا ته روان شو.

لمونځ یې په جمع ادا او بېرته د چای څښلو له پاره کور ته روان شو.

باران لږ، لږ او دانه دانه په ورېدو پیل کړ.

د هغه په زړه کې د خسو او بوټو په هکله څه وګرځېده.

هغه د خپلې ښځې نه، پوښتنه وکړه:

خس او بوټي لرو که نه؟

زما زړه هسې تنګ دی.

کوم بل کار هم نه شته.

ښځې یې و ویل:

خس خو ډېر لږ پاتې دي.

ښه به وي چې زه تناره کوټې ته لاړه او و ګورم.

ته دلته کېنه!

زه به چای هم راوړم.

هغه پر توشکې کېناست او بالښت یې تر څټ (شا) کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

د هغه ښځه د تناره کوټې ته لاړه او خس یې ولیدل چې ډېر لږ او یواځې د یوې ورځې له پاره بسون (بس) کوي.

ژر، ژر یې چاې دم او کوټې ته یې راوړ.

بیا یې خپل مېړه ته و ویل:

خس خو ډېر لږ او د یوې ورځې به وشي.

تقوا تقوا اکا و ویل:

د اسمان وریځې خو ډېرې په غصه ښکاري، ښه به وې چې غره ته لاړ او بوټې و وهم.

ښځې یې و ویل:

سمه ده!

اوس باران دانه، دانه وریږي، کېدای شي بله ورځ ډېر او ستا تګ به نا شونی شي.

تقوا تقوا اکا و ویل:

ته ریښتیا وایې.

لمړی به چاې و څښم بیا به غره ته لاړ شم.

تقوا تقوا اکا خپل چاې ژر، ژر و څښل.

د بوټو کیندلو وسایل یې راټول په یوې کڅوړې کې یې کېښودل او د کور نه د باندې شو.

بیا یې اسمان ته و کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

خړې ورېځې په هماغه شان په قهر او غصې کې ډوبې وې.

باران ورو، ورو ورېده.

د ونو سپېرې خاورې، دوړې يې د پاڼو نه پاکوې او ځمکې ته به يې غورځوې.

د ونو پاڼې ځلېدې او پاکې ښکارېدې.

هغه کڅوړه شا ته واچوه او مخ پر غره يې روان شو.

د هغه او د نورو خلکو کورونه په دې سيمې کې له ځمکې نه لږ په اوچته سيمو کې پراته او د خوړ نه لرې (بچ) وو.

هغه له ځانه سره د کرسي آيت ولوست او پر تګ يې پيل کړ.

ورو، ورو د غره لمنه کې روان و.

کله به يې اسمان ته کتې او کله به يې ځمکو، باڼډو او کليو ته کتل.

هغه ورو ورو غره ته وخوت او ځان يې د بوټو ځنګله ته ورساوه.

خپله کڅوله يې تر ښټ (شا) خلاصه او وسايل يې پر خمکه و غوړول.

بيا يې د بوټو په وهنې پيل کړ.

باران لږ تېز شو او وړې دانې يې پر غټو واوښتې.

هغه بيا آسمان ته و کتل او له ځانه سره يې و ويل:

تر ماسپښينه چې بوټې و وهم، د يوې اونۍ خس به شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هغه کور ته یوسم.

اوس خو یوه پنډ هم نه پوره کوې.

غرمه شوه.

یوه بجه او بیا دوې بجې شوې.

باران خورا تېز شو.

تقوا تقوا اکا هک پک پاتې شو.

هغه داسې باران د خپل ټول عمر کې نه و لیدلی.

هغه د بوټو وهنې کار پرېښود.

کوښښ یې وکړ تر څو تر کومې ګڼې ونې او یا هم د کوم کمره لاندې پټ شي.

هغه دېخوا اخوا وکتل.

کوم مناسب ځای یې ونه موند.

مجبوره شو چې تر ګڼې ونې لاندې ودرېږی تر څو باران په ټپه شي (ودرېږي).

هغه به کله اسمان او کله به یې لاندې سیمې ته کتل.

په دې وخت کې هغه د سېلاب غړمبهاری واورېد.

ژر یې اخوا دېخوا د غره ښاخو ته وکتل.

بیا یې خپلې ګړۍ ته وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

ګوري چې د ماسپښین دوې بجې دي.

په دې وخت کې یې په نا څاپي توګه وچ ښاخ ته وکتل.

سترګې یې په سېلاب ولګېدې کوم چې د لټه کورې خوا نه پیل شو.

د سېلاب بل ګذر د الکډاو او جانداد کلا نه بره اوبل د ارمک سیمې (منطقې) نه راورسېد او درېواړه د بغلو په بازار کې سره یوه ځای شو.

اوبه یې خورا ډېرې او شدت یې هم له ورایه، ښکارېده.

داسې ښکارېده چې لویې، لوړې د چنارو ونې پر ځمکه څملوې او له ځانه سره یې وړي.

بیا د غوړانو کلا خوا نه هم بل سېلاب ورسېد، د نورو اوبو سره یوه ځای او پر ورانۍ یې پیل کړ.

لمړی یې د ارمک په سر(خوله) کې د سخي جان هټۍ لړنګه او هر څه یې له ځانه سره یوځای کړل.

خلکو هرې خوا منډې، د کورونو په وتلو پیل او جګو سیمو ته یې مخه وکړه.

د تقوا تقوا اکا ټکټر (تراکتور) له ځمکې اوچت شو او د هغه د اولادونو ورته پام شو.

هغوي په منډو سره رسې واخیسته او ټکټر یې د یوه غټ چنار ونې سره وتاړه او خپل ځانونه یې لوړو غونډیو ته ورسول.

اوبو د چنار بیخ وسپاړه او ټکټر یې هم د ځان سره مل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

اخوا يې په سره کمره کې د وزير خان سراچه ډوله موټر چې سپين رنګ يې درلود هم له ځانه سره مل کړ.

لږ ځنډ وروسته يې په وچ ښاخ کې د سيدا خان اخند خيل ۱۱ اوزي هم له ځانه سره ګډې او وېوړي.

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب يوه انځور

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب يوه انځور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب یوه انځور

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب یوه انځور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب یوه انځور

په خوښۍ ولسوالۍ کې د ډارونکی سېلاب یوه انځور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

………………………………………………

په خوښی ولسوالي کې د ډارونکی سېلاب یوه انځور

دا خونړی سېلاب نور هم په غصه شو او د اوبو اندازه یې نوره هم ډېره شوه او نور موټر لکه د حاجي اکبر خان سپین رنګې سراچه او د حاجي شینګي سور رنګه سراچه ډوله موټر یې له ځانه سره مل کړل او بیا یې د بغړو بازار کې د نسیم ګل سراچه موټر له ځمکې اوچت او مخ پر ولسوالۍ یې کش کړ، مګر د هغه موټر په ونو کې بند پاتې شو.

سېلاب لږ ځنډ وروسته ولسوالۍ ټیټو سیمو او مرکز ته یې مخه وکړه ، په ډېرې چټکۍ سره یې ځان و رساوه، پر کلیو، بانډو، بڼونو او بازارونو یې چاپه واچوه او خلک یې د شپې په تیارې کې را ایسار او د هغوی نه یې غچ واخیست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

تر پنځوس (۵۰) ډېر کسان يې و وژل او تر اتيا (۸۰) نور يې ټپيان کړل.
همدا راز يې تر دوو زرو ډېر څاروي او په زر هاو جريبه ځمکه هم ويجاړه کړه.

دا سېلاب درې ګړی (ساعته) دوام و موند، په ټيټو سيمو کې يې تر ۹۰ سلنه ډېرې ونې نسکورې او له ځانه سره يې وېوړې.

هټۍ او کورونه يې ويجاړ او د کورونو خوراکي توکي، کالي، لوښي، اسباب، کورني الوتونکي، مېږۍ، اورۍ، اوزې اوغواګانې يې له ځانه سره ګډې، بيا يې تر ختو لاندې او د تل له پاره يې د هغوی غږونه ودرول.

ماښام نا وخته و.
د سېلاب په درېدو سره سم خلکو بېرته خپلو کورنو او کليو ته مخه وکړه او هر چا زيار باسه چې ژر خپلو کورونو ته ځان ورسوي او وګوري چې څه له سېلاب څخه پاتې دي.
د جګو سيمو او غونډيو کورونو ته يې زيان لږ رسولی و مګر د نسبتآ ټيټو سيمو ته يې زيان ډير، کوټې يې نړولې او د کلا ګانو دېوالونه يې، نړولي وو.
هر چا به کوښش کوه چې د خپل ګانو او پيسو ځايونه ولټوي تر څو يې و مومي.
مګر دې سېلاب، هر څه يې ترې وړی او تر ختو لاندې کړی ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

خلک سرګردانه دېخوا او اخوا په کلیو کې ګرځېدل، ډېرو خلکو به خپل کورونه هم نه پېژندل.

تقوا اکا هم خپل بوټي الته پرېښودل او د نورو خلکو په شان بېرته کلی ته ستون شو.

د هغه هټي يې ورانه کړې او په کور کې يې د سېلاب خړې اوبه ډنډې وې.

ډېری کالي يې سېلاب تر ختو لاندې او د کار نه يې باسلي (وېستلي) وو.

هغه هم ډېر خواشینی شوی و، تر سهاره خلک د بې ځایې له کبله خوب ونه کړ او د سهار د لمانځه ادا کولو نه وروسته، بیا خلکو د خپلو مالونو پسې سم شوو او د سېلاب تللې لارې پسي روان او خدای خدای يې کوه چې خپل د مالونه نه څه ومومي.

تقوا اکا هم لمړی د خپل ټکټر (تراکتور) سوچ شو و يې غوښتل چې هغه ومومي نو ځکه يې هرې خوا کتل.

څو ګړی هغه سرګردانه وګرځېد، بیا يې د ټکټر (تراکتور) حصه (برخه) د حاجیانو، ماشین (انجن) او یوه ټایر يې د مامد (محمد) شاه خیل په کلي کې وموند.

هغه ته چا د تیلو ټانکۍ پته ورکړه چې د دتنګي ګوزدم کې ده ، هغه په منډو الته ځان ورساوه ویې لیدل چط د ټانکۍ تیل د یوې غټې ډبرې خوا ته توې شوي، مګر د ټانکۍ اثر يې و نه موند.

د دې پېښې په هکله ټول افغانان پوي او نړې هم پرې خبره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

……………………………………………..

مرستندویو موسسو، د ولسوالی اوسېدونکو،ملي سوداګرو، او د امارت اړوندو چارواکو سیمې ته ودانګل.

مړې یې تر خاورو لاندې ښخ اوټپیان یې روغتیایي کلینیکونو او روغتونو ته و رسول او درملنه یې پیل کړه.

هر چا (کس) د خپل توان په اندازه د سېلاب ځپلو خلکو سره مرستې پیل کړې.

چا به خیمې او چا به پخې وچې ډوډي او بې خونده وریجې (پلو)، خلکو ته ورکوې.

ورو، ورو اوبه وچې او خلکو په خپلو ړنګ شویو ودانیو کې کار پیل کړ او کورونه یې په ډېرو ستونز سره څه نا څه جوړ او د اوسېدو له پاره یې تیار کړل.

سېلاب ځپلو خلکو به هرې خوا عریضې کوی او د مرستو، سترګو په لارې وو.

تقوا اکا هم د نورو خلکو په شان د اوسېدو له پاره یوه خیمه تر لاسه کړه او د پخو وچو ډوډیو او پخو وریجو(پلو) نه به هم په خپله او هم د کورنۍ نورو غړو د پاره ګټه اخیسته او پر هغه به یې ژوند تېراوه.

بیا هغه د نورو مرستو لاس ته راوړلو د پاره یوه عریضه ولسوالۍ ته وکړه.

خپله عریضه یې د نورو سېلاب ځپلو خلکو په شان د ولسوالۍ، ولسوال ته وړاندې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسوال د ده په شان په سل هاو عریضې غونډې کړې او د خیریه موسسو په تمه وه.

ولسوال په لمړی ځل یې د هغه عریضه وا نه خیسته.

بیا تقوا اکا د واسطې په توګه څه مشران یې الته ولیږل.

بیا ولسوال د هغه عریضه واخیسته او د تصدیق له پاره یې د کلیو مشرانو او شورا مشر ته راجع، تر څو هغوی یې تصدیق کړي، چې په ربښتیا سره هغه سېلاب ځپلی دی او که نه؟

تقوا اکا عریضه واخیسته او کلی ته روان شو.

وخت نا وخته او ماښام و.

شپه یې په کور کې وکړه او سهار وختي له خوبه پاڅېد.

اودس یې وکړ او بیا د لمانځه له پاره جومات ته روان شو.

لمړی یې لمونځ وکړ او وروسته یې د کلیو شورا یوه مشر وموند او هغه ته یې د خپلې عریضې په هکله و ویل:

ما د مرستو د تر لاسه کولو په هکله ولسوال ته عریضه وکړه.

هغه په لمړي ځل عریضه و نه منه.

بیا مې څه سپین ږیري واسطه کړل.

وروسته یې زما عریضه د کلیو او مشرانو شورا ته ولیکه.

اوس دا دی، تاسو هم د شورا یوه غړی یاست.

دلته ما ته د نقصان رسېدو اعتراف (تصدیق) وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به ډېر خوشحاله او تا ته دې خدای اجر درکړي.

هغه عریضه وکته.

بیا یې هغه ته و ویل:

دلته یې شورا لیکلې ده.

زه په یواځې ځان نه شم کولای چې ستا عریضه تصدیق کړم.

تقوا اکا و ویل:

اوس به څه کوم؟

هغه و ویل:

څو ورځې وروسته مونږ په ولسوالۍ کې شورا لرو.

ته خپله عریضه الته وړاندې تر څو د شورا مشر یې وګوري، بیا به په ګډه فیصله وکړو.

تقوا اکا و پوښتل:

شورا به کومه ورځ وي؟

هغه و ویل:

نه پوهیږم.

د شورا مشر حتمآ زنګ وهي.

ورځې تېرېدې او د تقوا اکا صبر هم لږېده.

هر وخت به یې د شورا غړی لیده، تر هغه به یې پوښتنې کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

میاشت تېره او د شورا د جوړېدو غونډې، څرک و نه لګېد.

تقوا اکا یوه ورځ ډېر خواشینی د جومات دېوال څنګ (شا) ته ناست او سیوری ته یې ډډه وهلې وه.

هغه په سوچونو کې ډوب و.

کله به یې سر راپورته، اخوا دېخوا به یې وکتل.

څوک، نه ښکارېده.

اوا (هوا) هم د سېلاب د ورځې په شان توده وه.

بیا به یې سر په زنګنو کېښود او په سوچونو(فکرونو) به یې پیل کړ.

کله به یې و ویل:

دا څنګه هېواد دی؟

واسطه به څه وخت له منځه لاړه شي.

زه څوک هم نه پېژنم.

خدای دې خپل رحم، وکړي.

په سوچونو، سوچونو کې خوب وېوړ.

سر یې هماغسې په زنګنو ایښی و.

څه موده تېره شوه.

د پښو په ډبه هارو له خوبه، پاڅېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې کتل چې تر ځنګ یې هماغه د شورا غړی تېر شو.

ژر له ځایه پاڅېد.

پر هغه پسې یې منډه کړه.

ځان یې هغه ته ورساوه.

لمړی یې هغه ته سلام واچوه.

هغه هم د تقوا اکا سلام ته وعلیکم و ویل:

هغه، ودرید.

بیا یې د تقوا اکا سره روغبړ وکړ.

تقوا اکا ترې پوښتنه وکړه:

څه وخت به شورا جوړه شي؟

هغه و ویل:

که خدای کول سبا، به شورا وي.

تقوا اکا و ویل:

شورا به چېرته وې.

د شورا غړي و ویل:

شورا به د ولسوالۍ په انګړ کې وي.

بیا تقوا اکا و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

شورا به په څو بجو وي؟

د شورا غړي و ویل:

سهار د لس بجو په شاو خوا کې به وي.

تقوا اکا و ویل:

مننه کوم.

اوس راځه چې کور ته لاړ او تریخ چای و څښو!

د شورا غړي و ویل:

نه!

مننه کوم.

زه باید بل کلي ته لاړ شم کوم چې د خلکو په وینا، د هغه کلي دوې برخې یې سېلاب وړې او تر اوسه یې څرک نه معلومیږي.

تقوا اکا ومنه.

د شورا غړي د تقوا اکا نه خدای پاماني واخیسته او روان شو.

تقوا اکا هم خپل ځای ته ستون او د مازیګر لمونځ ادا کولو نه وروسته خپل کور ته روان شو.

هغه د پېښې شوي شورا غړي کیسه کور کې وکړه.

د کورنۍ ټولو غړو هغه ته دوعا وکړه.

تقوا اکا خوشحاله ښکاریده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوشحالۍ نه يې د شپې خوب هم و نه کړ.

سهار شو.

ګړۍ ته يې وکتل.

د سهار د لمونځ د آذان و خت نږدې و.

هغه د خپل ځای نه پاڅېد او کوزه يې د اوبو نه ډکه بیا يې اودس وکړ.

په دې وخت کې يې د سهار د لمونځ آذان واورېد.

هغه خپل د کورنۍ نورغړي، لمانځه د پاره، له خوبه ويښ کړل.

بيا په خپله له کوره و وت.

هغه جومات ته روان او وروسته د جومات ودانۍ ته ننوت.

د جومات په يوې څنډې کې کښېناست او پر عبادت يې پيل کړ.

د لمانځه د ادا کولو نه وروسته، بېرته کورته ستون شو.

چای يې وڅښه.

بيا يې خپل ټيلفون کې راډيو ته غوږ و نيو.

څه وخت تېر او اته نيمې بجې شوې.

هغه د ټيلفون راديو مړه کړه.

خپل کالي يې بدل کړل.

بيا يې د کورنۍ غړو نه خدای پاماني واخيسته او د کوره و وت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړۍ وروسته ولسوالۍ ته ورسېد او د تلاشۍ نه وروسته، انګړ ته ننوت.

اخوا دېخوا یې وکتل.

بیا یې یوې غونډې کسانو ته نږدې او د خپل شورا د غړو په لټه شو.

څو دکیکې (دقیقې) وروسته وتوانید چې هماغه د شورا غړی پیدا کړي.

لمړی یې د هغه سره روغبړ وکړ او هغه ته یې د عریضې په هکله و ویل:

کولای شم چې اوس تاته عریضه درکړم؟

هغه و ویل:

لږ صبر وکړه.

اوس به د شورا مشر راورسېږي، بیا به عریضه هغه ته وړاندې او زه به له تا سره مرسته وکړم.

تقوا اکا خوشحاله شو.

او ځان یې یوې ونې ته نږدې کړ.

خپل څادر یې تر ونې لاندې اوار کړ.

بیا یې اخوا دېخوا وکتل.

او پر څادر کښېناست.

څو دکیکې (دقیقې) ورسته ځان یې لږ بېرته کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې ونې ته تکیه و وهه.

مخ یې د شوراغړو ته کوم چې په چمن کې د ګلانو تر خوا ناست او غوږ یې کوې، وګرځاوه.

څه وخت تېر شو.

د شورا مشر ورسېد.

خلک د خپلو ځایونو نه پاڅېدل.

خلکو څو ګامه مخې ته لاړل.

د شورا مشر د ټولو غړو سره روغبړ وکړ.

بیا د شورا غړی، تقوا اکا ته نږدې شو.

هغه و ویل:

د شورا مشر ورسېد.

راځه!

خپله عریضه هغه ته وړاندې کړه.

تقوا اکا ډېر خوشحاله شو.

له ځایه پاڅېد او خپل څادر یې و څانډه.

بیا د شورا غړي سره یوځای د شورا مشر ته لاړل.

هغه د شورا مشره سره روغبړ وکړ.

بیا تقوا اکا خپله عریضه، هغه ته وړاندې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شورا مشر د هغه عریضه په ځیر سره وکته او ویې ویل:

سېلاب د ولسوالۍ ټولو خلکو ته یې زیان (نقصان) رسولی دی.

مونږ کوښښ کو چې مستحقو خلکو (کسانو) ته مرستې ورسو.

تقوا اکا و ویل:

زه هم مستحق یم.

له یوې خوا یې زما هټۍ او له بلې خوا یې زما ټکټر (تراکتور) سېلاب وړی دی.

تر دې څنګ یې د کور مالونه هم په ختو لېت پېت کړی او د کار نه یې اېستلي دي.

د شورا مشر و ویل:

د هرې خبرې له پاره شواهد، اسناد اوسپیناوی په کار دی.

مونږ په خپل سر نه شو کولای چې د هرچا عریضو، پخلی وکړو.

بیا د شورا غړي کوم چې تقوا اکا پېژانده، د شورا مشر ته نږدې او هغه ته یې و ویل:

تقوا اکا ډېر دینداره او ښه سړی دی.

هغه رېښتیا وایي.

بیا د شورا مشر و ویل:

د دې کار له پاره اړینه ده چې تقوا اکا د خپل کلي مشر او د ملا امام تصدیک (تصدیق) واخلی او بیا دې عریضه ما ته راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زه به د هغه عریضه ولسوال صیب ته وړاندې کړم.

تقوا اکا ډېر خواشینی شو.

خپله عریضه یې بېرته واخیسته.

هغه د شورا غړو او مشر نه خدا پاماني واخیسته او د ولسوالۍ انګړ نه د باندې شو.

اوا (هوا) توده وه.

هغه خپل څادر پر سر واچوه او کلي خوا ته روان شو.

هغه ورو مزل کوه او غوښتل یې چې کوم بل کس سره و ویني تر څو د هغه نه لاربنونه واخلي.

مګر د هغه په مخ څوک رانه غی.

ځکه!

د یوی خواه اوا(هوا) توده او له بلې خوا غرمه نږدې وه.

په داسې وخت کې هر څوک په خپلو کورونو کې اوسي، تر څو ناروغه نه شي.

هسې هم خلک د سېلاب نه ډارشوي وو.

څنډ وروسته هغه خپل کور ته ورسېد.

دروازه یې خلاصه او کور ته د ننه شو.

کوچنی زوی یې چې په غولي کې یې لوبې کوي، له ځایه پاڅېد او خپل پلار، مخې ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی یې هغه ته سلام ورکړ.

تقوا اکا هم هغه سلام ته وعلیکم و ویل:

بیا وړاندې لاړ او ځان یې ځپرې ته نږدې کړ.

د کورنۍ نور غړي هم د ځای نه پاڅېدل او هغه ته یې ستړی مه شې و ویل.

هغه ټولو ته و ویل:

خیر یوسئ!

بیا ښځې یې، ترې پوښتنه وکړه.

عریضه څنګه شوه؟

هغه و ویل:

د عریضې کار نور هم ستوزمن (جنجالي) شو.

ښځې یې و پوښتل:

د شورا مشرعریضه و نه منه؟

هغه و ویل:

ویې منه.

بیا هغې و ویل:

نو، څرنګه ستونزمنه شوه.

هغه و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه يې د کلي مشر او د جومات ملا امام ته راجع تر څو زما د عريضې په هکله تصديق او پخلی وکړي.

بيا تقوا اکا عريضه له جبه و ويسته.

هغه يې خلاصه او د کورنۍ، نورو غړو ته يې و ښوده.

بيا يې بېرته کاته (قاته) او د بغل په جب کې يې کېښوده.

په دې وخت کې ډوډۍ تياره او زوی يې کوزه او چلمچي راوړ.

تقوا اکا خپل لاسونه پرېمنځل او الک اوبه يې نورو ته وړاندې کړې.

بيا دستر خوان اوار شو.

د موسسو ډوډۍ پر دسترخوان کېښودل شوې.

تقوا اکا بسم الله او نورو ته يې و ويل:

پيل کړئ.

ټولو ډوډۍ وخوړه او ښځې يې چای دم او راوړ.

چای يې په خوند سره و څښه.

بيا يې ګړی ته وکتل.

د ماسپښين د لمانځه وخت نږدې و.

هغه په کور کې اودس وکړ او جومات ته روان شو.

د دوی د جومات ملا امام کتاب خان نومېده او په دې ورځ هغه چېرته تللی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موذن اذان وکړ.

بیا جمع د کلي یوه مشر ورکړه.

هغه الته تر ماښامه پاتې او په هغه ورځ ملا امام رانه غی.

د ماښام د لمانځه نه وروسته، خپل کور ته روان شو.

کور ته د ننه شو.

او د ځپرې لاندې پر تغره کېناست.

ماښام د ډوډۍ خوړو نه وروسته یې د ماسخوتن (ماسختن) لمونځ ادا او په سوچ، سوچ کې بیده شو.

څه ځنډ وروسته ویښ او خپل څادر یې پر ځان کش او بېرته بیده شو.

سهار وختي د تل په شان له خوبه پاڅېد، اودس یې وکړ او نور یې هم د لمانځه له پاره پاڅول.

بیا جومات ته لاړ.

سترګې یې پر ملا امام و لګېدې کوم چې پرون نه و، او چېرته تللی و.

د لمانځه وخت نږدې و.

هغه لمونځ په جمع ادا کړل.

خلکو، په وتلو پیل کړ.

تقوا اکا پر خپل ځای کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملا امام ورته و ویل:

ته لکه چې نن کور ته، نه ځې؟

پخوا به د ټولو نه مخکې د جومات نه وتې.

تقوا اکا په خندا شو او ویې ویل:

نن مې له تا سره څه کار دی.

ملا امام و ویل:

مهرباني وکړه!

څه کولای شم.

هغه خپل جب ته لاس او عریضه یې له جبه راوویسته او هغه ته یې وړاندې کړه.

ملا امام عریضه په ځیر سره و کته او هغه ته یې و ویل:

یوازې لاسلیک (دست خط) یې کړم او که ټاپې ته یې هم اړتیا شته.

تقوا اکا و ویل:

ته یې لاسیک بیا به زه د کلي مشر لاسیک واخلم او د ماسپښین له لمانځه نه وروسته به یې تا ته راوړم چې ټاپه پرې هم ولګوې.

ملا امام و ویل :

سمه ده!

عریضه یې پر ځمکې کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلم (قلم) یې د جبه و وېست او پر عریضې یې لاسلیک کړ.

بیا یې عریضه بېرته تقوا اکا ته ورکړه او ویې ویل.

دا دی، ما خو د ستا د لاربنوونې نه سره سم لاسلیک کړه.

ته د کلي مشر لاسلیک هم واخله.

د ماسپښین د لمانځه نه وروسته یې ما ته راوړه، تر ځو پرې ټاپه هم ولږووم.

بیا یې د خپل کلم (قلم) سر پوښ بند او کلم (قلم) یې بېرته جب کې کېښود.

تقوا اکا د ملا امام نه مننه وکړه.

عریضه یې بېرته جب کې کېښوده.

له ځایه پاڅېد.

د ملا امام سره یې خدای پاماني وکړه.

لمړی د جومات نه و وت او بیا کور ته روان شو.

په کور کې شین چای و څښه.

خپل کور نه و وت او د کلی مشر کور ته روان شو.

دکلي مشر کور ته ورسېد او دروازه یې و ټکوه.

د هغه زوی دروازې ته نږدې او خلاصه کړه.

بیا یې تقوا اکا ته سلام واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقوا اکا هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل:

الک و ویل:

راځه!

کور ته د ننه شه!

چای و څښنه!

تقوا اکا و پوښتل:

پلار دې په کور کې دی؟

الک و ویل:

هو!

پلار مې په کور کې دی.

څه دې ویل؟

هغه و ویل:

هو!

الک و ویل:

راځه !

وجرې (حجرې) ته ننوځه.

تقوا اکا اوجرې ته د ننه شو او الته څوک نه په سترګو کېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الک و ویل:

تقوا اکا!

دلته پر توشکې کښېنه او بالښت دې تر څټ کېږده.

زه به لاړ شم، پلار ته به مې غږ او د چای فرمایښت به هم ورکړم.

تقوا اکا و ویل سمه ده!

خو !

چای مې همدا اوس و څښنه.

مننه!

یواځې پلار ته دې غږ کړه.

هغه و ویل:

سمه ده!

تقوا اکا پر توشکې کېناست او بالښت یې څټ (شا) ته کېښود.

ځنډ وروسته د الک پلار، راغی.

تقوا اکا له ځایه پاڅېد او د کلي مشر سره یې روغبړ وکړ.

د کلي مشر ورته و ویل:

کښېنه!

تقوا اکا مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د تقوا اکا نه پوښتنه وکړه:

ډېر وخت خو دېخوا نه راتلې؟

خیریت خو به وي؟

تقوا اکا و ویل:

پوهېږې چې زه کاریګر او تل په کارونو پسې ورک یم.

لږ وخت اوزګار، کېږم.

بیا د کلی مشر خپل زوی ته غږ کړ!

زوی یې راغی او پلار ته یې و ویل:

څه دې ویل پلاره؟

هغه و ویل:

تقوا اکا ته شین چای راوړه.

تقوا اکا و ویل:

مننه کوم.

وراره، و ویل:

مګر ما په کور کې چای، ښنلی دی.

او س مې زړه ته نه کېږي.

بیا د کلي مشر د تقوا اکا نه پوښتنه وکړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څنګه اوړي (تېرېږي)؟

تقوا اکا و ویل:

ښه نه تېرېږي.

تاسو پوهېږي چې زما هټۍ او ټکټر(تراکتور) سېلاب یووړ.

کور کې اوبه ډنډې شوې.

د کور کالي او لوښي له مینځه لاړل.

یواځې یوه خیمه مو، تر لاسه کړې او د موسساتو تیاره او بې خونده ډوډۍ خورو.

د کلي مشر و ویل:

کومې نورې مرستې دې نه دي تر لاسه کړي؟

تقوا اکا و ویل:

نه!

بیا د کلی مشر و ویل:

ګناه ستا ده.

تر اوسه دې اقدام نه دی کړی؛

تقوا اکا و ویل:

ما عریضه وکړه او ډېر یې سرګردانه کړم.

بیا یې عریضه د جب نه و باسه او د کلي مشر ته یې وړاندې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي مشر عريضه واخيسته او ويې لوسته.

وروسته يې کلم (قلم) د جب نه و ويست او پر عريضې يې لاسليک کړ.

بيا يې عريضه بېرته تقوا اکا ته ورکړه او ويې ويل:

دا دی، ما لاسليک کړه.

ته يې بېرته ملا امام ته يوسه چې پر هغه ټاپه ولګوي.

تقوا اکا د کلي مشر نه مننه وکړه.

بيا له ځايه پاځېد او ويې ويل:

سمه ده!

زه به اوس بېرته جومات ته لاړ او ملا امام ته به و وايم چې د دواړو لاسليکونو لاندې ټاپه ولګوي.

بيا د کلي مشر و ويل:

سمه ده!

کولای شې لاړ شې.

د شپې ډوډۍ او چای به، له ما سره وخورې!

تقوا اکا و ويل:

مننه کوم.

بيا کوم بل وخت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس په سوچونو کې ډوب يم.

د کلي مشر و ويل:

سمه ده !

دا دې، خپل کور دی.

هر کله راتلی شئ.

تقوا اکا مننه وکړه او د اوجرې نه د کلي مشر سره يوځای و وت.

تقوا اکا جومات خوا ته روان شو او د کلي مشر بېرته کور ته ننوت.

هغه جومات ته لاړ.

ملا امام د جومات په انګړ کې د دېوال سيوري ته، ناست و.

تقوا اکا هغه ته نږدې او سلام يې ورکړ.

ملا امام هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا ملا امام د تقوا اکا نه، پوښتنه وکړه:

د کلي مشر لاسليک دې، واخيست.

تقوا اکا و ويل:

هو!

وا مې خيست.

بيا يې جب ته لاس او عريضه يې ملا امام ته ورکړه او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دی!

د دواړو لاسلیک نه لاندې ټاپه ولګوه.

ملا امام و ویل:

سمه ده!

ملا امام د ځایه، پاڅېد او تقوا اکا ته یې و ویل:

ته دلته کېنه!

زه اوجرې ته ځم او ټاپه راوړم.

تقوا اکا و ویل:

سمه ده!

ملا اوجرې (حجرې) ته د ننه شو او لږ ځنډ وروسته یې ټاپه راوړه او بېرته په خپل ځای کېناست.

د ټاپې کوټۍ (قطۍ) سر یې خلاص او ویې کتل چې وچه ده.

د خپلې خوا نه یې چایجوش واخیست.

د چایجوش سر یې خلاص او ویې لیدل چې لږ چای په کې شته.

بیا یې د چایجوش سر، بېرته بند کړ.

چایجوش د لاستي نه یې و نیو او مشوکه (نوله) یې د ټاپې کوټۍ (قطۍ) ته کښته او لږ چای یې په کې واچوه.

بیا یې چایجوش بېرته پر خپل ځای کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډارونکی سېلاب

....

ټاپه یې د پلاستیکي کڅوړې نه را و وېسته او د ټاپې په کوټۍ (قطۍ)

یې و سولوله.

بیا یې و کتل چې رنګ یې اخیستی دی، که نه؟

ټاپې رنګ اخیستی و.

بیا یې عریضه پر خمکې کېښوده او په مناسب ځای یې ټاپه ولګوله.

وروسته یې تقوا اکا ته و ویل:

دا دې، هم ټاپه.

تقوا اکا د ملا امام نه مننه وکړه او هغه ته یې د روغ صحت او اوږد عمر دوعا، وکړه.

تقوا اکا، څو دکیکې (دقیقې) عریضه پر ځمکې کېښوده تر څو کاغذ ، وچ شي.

وروسته یې عریضه واخیسته.

هغه یې د پخوا په شان کاته (قاته) کړه او په جب کې یې کېښوده.

بیا له ځایه پاڅېد.

ملا امام نه یې مننه وکړه، د جومات انګړ نه و وت او کور ته روان شو.

د تقوا اکا ډېره ولګېده او خوشحاله شو.

په خوشحالۍ سره کور ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د کورنۍ پر غړو، غږ کړ.

دا دی، اوس پایلې ته نږدې شوم.

د کلي مشر او د ملا امام لاسلیک مې واخیست او ملا صیب دې خیر وېسی، ټاپه یې هم کړ.

د دې خبرو په اورېدو سره د کورنۍ ټول غړي، خوشحاله شوو.

تقوا اکا خپرې ته نږدې شو او الته، سیوري ته کېناست.

سوچ یې پیل کړ.

پرېکړه یې وکړه تر څو سهار وختي، ولسوالۍ ته لاړ او د شورا د مشر لاسلیک او ټاپه هم واخلي او بیا یې ولسوال ته وړاندې کړي.

څه وخت تېر او شپه شوه.

د شپې ډوډۍ او د ماسخوتن له لمانځه نه وروسته په خوشحالۍ سره بیده شو.

سهار وختی له خوبه پاڅېد.

اودس نه وروسته جومات ته لاړ، لمانځه نه وروسته بېرته کور ته راغی، چای یې و څښه، بیا ولسوالۍ ته لاړ.

پوره یوه اونۍ یې د شورا مشر په سې تېره کړه.

کله به د هغه کور ته ورته.

مګر په لاس به، نه ورته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

یوه ورځ يې پرېکړه وکړه تر څو د هغه کور ته لاړ او تر ماښامه يې، انتظار وکړي؛

تقوا اکا د هغه کور ته ورسېد.

دروازه يې وټکوه.

دروازې ته د هغه ورور راغی.

تقوا اکا هغه ته سلام ورکړ.

د هغه ورور، د تقوا اکا سلام ته وعليکم و ويل.

بيا يې تقوا اکا ته، د کور د ننوتو بلنه ورکړه.

تقوا اکا و ويل:

مننه کوم.

د شورا مشر په کور کې شتون لري؟

هغه و ويل:

نه!

هغه يوه ګړۍ مخکې يوې جنازې ته لاړ.

تقوا اکا و پوښتل:

څه و خت، بېرته راځي؟

هغه و ويل:

څه نه شم ويلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ورته زنګ و وهم او پوښتنه به یې وکړم.

ورور یې هغه ته زنګ و واهه.

اړیکې ټینګې شوې.

بیا، ورور یې و پوښتل:

څه وخت بېرته راځې؟

د شورا مشر ځواب ورکړ.

نه پوهېږم.

بیا یې و پوښتل:

خیریت خو به وي؟

ورور یې و ویل:

خیریت دی.

یوه کس د ستا پوشتنه وکړه او عریضه لري، چې ته یې ورته تصدیق کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

ورته و وایه کومه بله ورځ راشه.

بیا یې ټېلفون بند کړ.

تقوا اکا ته یې، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل چې:

د راتګ وخت مې، څرګند نه دی.

کس ته و وایه!

بله ورځ راشي.

تقوا اکا د هغه نه مننه وکړه او د دروازې نه لږ، لرې شو.

بیا یې د شورا مشر د ورور نه خدای پاماني واخیسته او روان شو.

له ځانه سره یې سوچ وکړ دا چې:

که زه کورته لاړ شم، سبا به بیا کومه ستونزه منځ ته راشي او د شورا مشر به مې ګوتو ته رانه، شي.

ښه به دا وي چې هغه ته انتظار وکړم، تر څو یې و موم.

هغه د جومات خوا ته روان او د ننه شو.

د جومات په انګړ کې سیوري ته یې ځان برابر کړ.

خپل څادر یې پر ځمکه و غوړاوه او پرې کښېناست.

غرمه شوه.

بیا ماسپښین شو.

د ماسپښین لمونځ له پاره، څه کسان راټول شوو.

د یوه سپین ږیري پرې پام او هغه ته ور نږدې شو.

لمړی یې تقوا اکا ته سترې مه شې، و ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې هغه ته و ویل:

زه خو تا نه پېژنم.

ته مسافر یې؟

تقوا اکا و ویل:

هو!

زه مسافر یم.

بیا سپین ږیري و ویل:

د چا سره دې کار دی؟

تقوا اکا و ویل:

یوه د مرستې عریضه مې درلوده، غوښتل مې چې د شورا مشر لاسیک او ټاپه پرې واخلم.

سپین ږیري و ویل:

سمه ده!

ډوډۍ به دې هم نه وي خوړلې؟

تقوا اکا و ویل:

هو!

همداسې، ده.

بیا یې تقوا اکا ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به اودس او لمونځ وکړو، وروسته به تا ته، ډوډۍ در ولېږم.

تقوا اکا د هغه نه مننه وکړه او اوداسه ته روان شو.

لمونځ يې په جمع ادا کړ.

بیا پخواني ځای ته لاړ او پر ځادر کېناست.

څو دکيکې (دقيقې) تېرې شوې.

سپين ږيري د وعدې سره سم، څه خواړه هغه ته راوړل.

بیا يې و ويل:

څه تيار – هغه د يار.

تقوا اکا د هغه نه مننه وکړه او پر خوړو يې پيل کړ.

بیا بل کس هغه ته چای هم راوړ.

تقوا اکا چای وڅښه او د سيمې خلکو ته يې دوعا وکړه.

هغه بیا د شورا مشر کورته لاړ او د کور د مخه، ماشومانو نه يې د شورا مشر پوښتنه وکړه او و يې ويل:

د شورا مشر کورته راغلی دی؟

يوه ماشوم و ويل:

لږ صبر وکړه!

زه به د هغه کور ته لاړ شم او پوښتنه به يې وکړم.

تقوا اکا د ونې سيوري ته، ودرېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ماشوم هم په منډو د شورا مشر کور ته ننوت.

لږ ځنډ وروسته هغه بېرته، راستون شو.

تقوا اکا ته يې و ويل:

نه!

تر اوسه نه دی، راغلی.

د دې خبرې په اورېدو سره تقوا اکا ډېر خواشينی شو.

هغه بېرته جومات خوا ته روان شو او الته پر نږدې ډبري څادر کېښود او پرې کښېناست.

مازيګر شو، بيا ماښام.

تقوا اکا به د هر لمونځ د ادا کولو نه وروسته، د هغه کور ته، ورته او پوښتنه به يې کوه.

ماسخوتن شو او د شورا د مشر کوم څرک (درک) معلوم نه شو.

تقوا اکا شپه، په جومات کې تېره کړه.

خلکو هغه ته د شپې ډوډۍ او چای راوړ.

تقوا اکا الته، شپه وکړه.

سهار شو.

بيا يې اودس او د سهار لمونځ په جمع ادا کړ.

خلکو د سهار چای هم، هغه ته راوړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته تقوا اکا د شورا مشر دېرې (باغچې) ته لاړ او الته په انتظار شو.

د ورځې لس بجې شوې.

تقوا اکا په سوچ کې ډوب او سر یې پر زنګنو ایښی و.

په دې وخت کې، یوه ماشومه هغه ته نږدې شوه.

هغې و ویل:

تقوا اکا!

د شورا مشر راغی.

تقوا اکا، ټکان وخوړ، سر یې راپورته کړ.

بیا یې نجلۍ ته و ویل:

ریښتیا وایې؟

نجلۍ، و ویل:

هو!

بیا له ځایه پورته او څادر یې وڅانډه.

لمړی یې د نجلۍ نه مننه وکړه او بیا د شورا مشر کور خوا ته روان شو.

دروازې ته نږدې او هغه یې وټکوه.

دروازی ته یوه ماشومه نجلی راغله او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک او د چا سره دې، کار دی؟

تقوا اکا و ویل:

زما نوم تقوا او شورا مشر سره مې کار دی.

هغې و ویل:

سمه ده!

ته دلته لږ انتظار وکړه، زه به هغه ته ، و وایم.

جلۍ بېرته دروازه بنده او انګړ ته لاړه.

څو دکیکې (دقیقې) وروسته د شورا مشر دروازې ته راغی.

تقوا اکا د هغه سره روغبړ وکړ.

بیا د شورا مشر ور نه پوښتنه وکړه:

خیریت خو به وي؟

تقوا اکا و ویل:

هو!

خیریت دی.

په یاد دې راغی چی ما اوتا سره په ولسوالۍ کې لیدلي وو.

هغه و ویل:

زه د ورځې د لسګونو، کسانو سره ګورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یاد مې، نه دی.

بیا تقوا اکا و ویل:

دا عریضه وګوره!

ستا په لاربنونه مې د کلي مشر او ملا امام لاسلیک او ټاپه اخیستی.
اوس د ستاسو د لاسیک او ټاپې په هکله دلته، راغلی یم.

هغه عریضه واخیسته او ویې لوسته.

بیا یې تقوا اکا ته و ویل:

سمه ده!

راځه کور ته لاړ شو.

تقوا اکا و ویل:

مننه کوم.

تاسو کورته لاړ پر دې عریضې لاسلیک او ټاپه ولګوئ.

زه به د دېرې (باغچې) خوا ته لاړ، شم.

تاسو کولای شئ چې عریضه د کوم ماشوم په لاس راولیږئ.

د شورا مشر و ویل:

سمه ده!

بیا هغه کور ته د ننه شو.

تقوا اکا هم دېرې (باغچي) خوا ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو دکیکې(دقیقې) یې د ونو او ګلانو ننداره وکړه.

بیا یې ولید چې یوه ماشومه نجلۍ، دېرې خوا ته روانه ده.

د هغې په لاس یې کاغذ ولید.

ډېر خوشحاله شو.

نجلۍ هغه ته نږدې او سلام یې ورکړ.

تقوا اکا هم د هغې سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې خپله عریضه ترې واخیسته، ویې لیده چې د شورا د مشر لاسیک او ټاپه پرې شتون لری.

عریضه یې بېرته د پخوا په شان کاته (قاته) او د واسکټ په جب کې یې کېښوده.

بیا د هغه ځای نه یې د ولسوالي خوا ته روان شو.

ګړۍ وروسته ولسولۍ بازار او بیا وروسته ولسوالۍ ودانۍ ته ورسېد.

د ولسوالۍ دروازه کې امنیتي کسانو ترې پوښتنه وکړه:

چېرته او د چا سره دې کار دی؟

تقوا اکا و ویل:

مرستو د لاس ته راوړو په هکله، یوه عریضه لرم او غواړم چې ولسوال صیب ته یې وړاندې کړم.

امنیتي کسانو و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

خو!

ولسوال صیب، نن ولایت ته تللی دی.

تقوا اکا و ویل:

سمه ده!

زه به د ننه لاړ او الته به انتظار وکړم.

امنیتی کسانو و ویل:

اوس خو رسمیات ختم دي.

ته سبا، راشه.

تقوا اکا کوښښ کوه چې ولسوالۍ ته ننوځي او الته انتظار وکړي.

مګر امنیتې کسانو هغه ته، د ننوتو اجازه ور نه کړه.

بیا یې څادر په سر واچوه او کور خوا ته روان شو.

هغه څوګړۍ وروسته، خپل کور ته ورسېد.

ډېر ستړی او ستومانه و.

لمړی یې د چای فرمایښت ورکړ.

بیا یې د کورنۍ غړو سره تېره شوې کیسه ګډه (شریکه) کړه.

چای دم او هغه یې په خوند سره وڅښه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام، بیا ورسته شپه شوه.

تقوا اکا لمنځونه هم په سختۍ سره وکړل او بیده شو.

سهار وختي له کوره ولسوالۍ خوا ته روان شو.

هوا، توده وه.

هغه خپل څادر د اوږې نه واخیست او پر سر یې واچاوه.

خوشحاله څرګندېده.

څوګړې وروسته، هغه ولسوالۍ ته ورسېد.

تلاشۍ نه وروسته ولسوالۍ انګړ ته ننوت.

بیا د ولسوال کوټې ته نږدې شو.

الته د هغه نه اداري مدیر پوښتنه وکړه:

د چا سره دې کار دی؟

تقوا اکا و ویل:

د ولسوال صیب سره مې کار دی.

مدیر و ویل:

کار دې څه دی؟

تقوا اکا و ویل:

یوه عریضه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدیر و ویل:

عریضه دې ماته راکړه او ځواب یې سبا، تر لاسه کړه.

تقوا اکا و ویل:

د دې عریضې په هکله ډېر سرګردانه شوی، یم.

غوړام چې هغه و وینم او عریضه د خپل په لاس، هغه ته وړاندې کړم.

بیا مدیر و ویل:

دلته نوبت دی.

چېرې کښېنه!

کوم وخت چې ستا نوبت ورسېد، زه به درته غږ کړم.

تقوا اکا ومنه.

هغه مدیر ته و ویل:

دلته ګڼه ګونه ده.

زه د باندې، د ونې تر سیورې لاندې کښېنم.

کوم وخت چې زما وار (نوبت) ورسېد، ماته غږ کړه.

مدیر و ویل:

سمه ده!

غرمه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د ماسپښین د لمانځه آذان وشو.

تقوا اکا لمړی اودس او بیا یې لمونځ وکړ.

لمانځه نه وروسته، بیا مدیر ته لاړ او د وار(نوبت) پوښتنه یې وکړ.

مدیر لږ په غصه شو او ویې ویل:

تر اوسه چېرې ورک وې.

ما خو پلا (ځله) ستا نوم واخیست.

ته نه وې.

تقوا اکا و ویل:

ما خو درته و ویل چې دلته ګڼه ګونه ده، زه د باندې تر ونې لاندې انتظار کوم.

بیا مدیر و ویل:

سمه ده!

دلته کښېنه.

زما له هېره وتلی و.

دلته هره ورځ ګڼه ،ګونه وي.

د بلې خوا سوچونه (فکرونه) هم خراب دي.

څه وخت تېر شو.

بیا مدیر په تقوا اکا غږ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ده!

عریضه دې واخله او ولسوال صیب ته یې وړاندې کړه.

تقوا اکا خپله عریضه واخیسته او د ولسوال دفتر ته، د ننه شو.

لمړی یې سلام ورکړ.

ولسوال هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل:

بیا یې ورته و ویل:

دلته نږدې پر څوکۍ کښېنه!

تقوا اکا پر څوکۍ کښېناست.

بیا و لسوال و ویل:

څه غواړې؟

هغه د مرستې عریضه وړاندې کړه.

ولسوال عریضه ولوسته او هغه ته یې و ویل:

اوس خو مونږ د مرستو له پاره څه نه لرو.

عریضه دې واخله او له ځانه سره دې وساته.

کوم وخت چې مرستې راغلې، تا او نورو مستحقو کسانو باندې به یې و وېشو.

تقوا اکا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې عریضې د سر ته رسولو په هکله مې ډېرې منډې وهلې او د ستونځو سره مخ شوی یم.

ځرنګه، پوی شم چې، مرستې راغلي دي.

ولسوال و ویل:

کولای شئ، د کلي مشر او یا هم د کلي شورا مشر نه پوښتنه وکړې.

تقوا اکا و ویل:

ښه به وي چې پر دې عریضې تاسو هم لاسلیک وکړئ.

هغه و ویل:

سمه ده!

پر عریضې یې لاسلیک وکړ.

بیا یې مدیر ته غږ او و ویل:

زما تر لاسلیک لاندې ټاپه کړه.

بیا یې په کتاب کې ثبت او پر عریضې یې لمبر(نمبر، شمېره) هم ولیکه.

مدیر، تقوا اکا ته و ویل:

راځه!

پاتې کار به یې زما په دفتر کې وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه د ولسوال له دفتر نه و وتل او د مدیر کوټې (خونې، دفتر) ته لاړل.

مدیر پر خپلې څوکۍ کښېناست او عریضه یې پر مېز کېښوده.

د ثبت کتاب یې خلاص او عریضه یې ثبته کړه.

بیا یې د ثبت شمېره پر عریضې ولیکه.

کتاب یې بېرته الماری کې کېښود او د الماری دروازه یې بنده کړه.

بیا یې د تقوا اکا عریضه بېرته ورکړه او هغه ته یې و ویل:

عریضه دې واخله او د باندې ترې دوې کاپۍ واخله او ژر بېرته راشه چې د کار وخت پای ته رسېږي.

تقوا اکا عریضه واخیسته او په منډو له ولسوالۍ نه و وت.

د یوې فوټوکاپۍ غرفې ته ودرېد او هغه ته یې و ویل:

د دې عریضې نه دوې کاپۍ و باسه!

کس و ویل:

رنګه، که تور اوسپین،

تقوا اکا و ویل:

زه بې وسه یم.

په سېلاب کې مې هر څه د لاسه ورکړي دي.

تور اوسپین، سم دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس د عریضې نه دوې کاپۍ وباسې او تقوا اکا ته یې ورکړې.

بیا تقوا اکا جب ته لاس کړ چې څه پیسې وباسي او کس ته یې ورکړي.

هر څه جبونه یې ولټول خو څه یې پیدا نه کړ.

کس و ویل:

ستونزه نه شته.

کوم بل وخت چې راغلې، بیا شل افغانۍ راکړه.

بیا تقوا اکا د هغه نه مننه وکړه، عریضه او کاپۍ یې واخیستې او په منډو بېرته ولسوالۍ ودانۍ ته ننوت.

عریضه او کاپۍ یې مدیر ته ورکړې.

بیا مدیر یوه کاپي په یوې او بله په بلې دوسې کې کېښودې.

بیا یې هغه ته و ویل:

دا دی!

اصلي عریضه دې واخله او د مرستو د وېشلو په ورځ یې له ځانه سره راوړه.

هغه د مدیر نه مننه وکړه، د ولسوالۍ ودانۍ نه و وت او کور ته لاړ.

تقوا اکا به د پوښتنې له پاره په اونۍ کې ،یوه ځل ولسوالۍ ته، ته او هم به یې د کلي مشر او د شورا له مشر نه به یې د مرستو په هکله پوښتنې کوې.

کال تېر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقوا اکا د ځه نورو بې وزلو کسانو سره د مرستو په تمه دی، او تر ننه يې هيڅ مرستې نه دي تر لاسه کړي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايې
(برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد اول
٥. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه / دنيای انجينری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقی با مقياس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاوير مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاری اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤۷. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګرۍ کې (پښتو ناول)
٤۸. حشمت خان د کلا معماري
٤۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥۰. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥۲. د ژرنده ګرې ماما مینه (پښتو ناول)
٥۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجينېرانو(انجینرانو) له پاره
٥۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦۰. د یوې میاشتې **ناوې** (پښتو ناول)
٦۱. دخاخکو هار (د یوه سړي لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

………………………………………………

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٥. سپین کارغه
٦. سور تنور
٧. خړه بیزو
٨. بندي مرغه
٩. توده بړستن
١٠. بې وخته باران
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scary flood

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: September - October /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library